

D E N N O R S K E S T A T S H U S B A N K

Regnskap for 1949

+ + +

+

V i n n i n g s - o g T a p s -

Debet:

Honorarer til styre, kontrollkomite, revisjon og bankråd	Kr.	81.171,09
Lønninger	"	1.007.405,95
Kontorutgifter m.v.	"	364.163,62
Amortiseringer på inventar og innredning av permanente kontorlokaler og egen eiendom	"	89.268,44
Takstutgifter	"	202.289,44
Sum av administrasjons- og takstutgifter...	Kr.	1.744.298,54
Godtgjørelse til Norges Bank v/innløsning av rentekuponger	"	7.000,-
Omkostninger ved låneopptakelser	"	31.658,52
Renteutgifter	"	4.207.695,86
Renteoverskudd	Kr.	1.096.391,37
hvorav overført til : Risikofondet	"	254.687,50
Agio- og Rentereguleringsfondet	"	551.325,-
Resten av renteoverskuddet	Kr.	290.378,87
er anvendt til delvis dekning av administrasjons- og takst- <u>utgifter.</u>		
		<u>Kr. 6.796.665,42</u>

k o n t o f o r 1949.

Kredit:

Inntekter av byggelån	Kr.	257.453,84
Renter av pantelån	"	4.929.116,73
Andre renteinntekter	"	156.175,18
Av administrasjons- og takstutgifter	Kr.	1.744.298,54
er dekket av årets renteoverskudd	"	<u>290.378,87</u>
Resten	Kr.	1.453.919,67
er dekket av Statskassen	"	<u>1.453.919,67</u>

Kr. 6.796.665,42

Aktiva:

<u>Kassabeholdninger</u>	Kr.	5.929,59
<u>Innestående i Norges Bank, Oslo, Hammerfest og Vardö</u>	"	1.372.543,50
Innestående i byggelånsbanker.....	Kr.	14.947.989,51
" " andre banker	"	<u>1.474.034,53</u>
<u>Postgiro</u>	"	349.366,71
<u>Diverse debitorer</u>	"	475.426,18
<u>Byggelån</u>	"	17.987.858,14
<u>Pantelån (Ordinære rentebærende lån)</u>	"	^{300.927,40} 298.029.457,27
Opptjente - ikke forfalne - renter av pantelån	"	1.821.583,59
Forfalne - ikke betalte - " " "	"	6.922,42
<u>Inventar</u>	Kr.	450.053,89
÷ amortisert	"	<u>119.316,34</u>
<u>Innredning av permanente kontorlokaler</u>	Kr.	185.364,75
÷ amortisert	"	<u>114.941,36</u>
<u>Egen eiendom</u>	Kr.	23.890,10
÷ amortisert	"	<u>7.190,10</u>
<u>Påløpne byggelånsrenter pr. 31/12-49</u>	"	307.047,05
<u>Norges Bank, Hammerfest og Vardö, separate konti for uopptjent byggelånsprovisjon</u>	"	38.674,84

Kr. 337.234.694,27

Inntil 31/12-49:

Utbetalte nedskrivningsbidrag	<u>Kr. 74.336.280,-</u>	hvorav i 1949	<u>Kr. 49.257.400,-</u>
herav er debitert Staten	" 52.607.479,95	" " " "	35.406.977,-
og kommunene	" 21.728.800,05	" " " "	13.850.423,-

I styret for Den Norske Stats

Gabriel Moseid

Karl Gunderssen

Håkon Balstad
hovedrevisor

Passiva:

<u>Grunnfondet</u>	Kr.	20.000.000,-
<u>Risikofondet</u>	"	10.442.187,50
<u>Agio- og Rentereguleringsfond</u>	"	822.019,-

Innlån

Den Norske Stats Husbanks 2 1/2 % lån av 1948 kr.	30.000.000,-	
" " " " 1 3/4 % " " 1948 "	20.000.000,-	
" " " " 2 1/2 % " 1949, I "	60.000.000,-	
" " " " 1 3/4 % " 1949, I x) "	13.480.000,-	
" " " " 2 1/2 % " 1949, II "	83.000.000,-	
" " " " 1 3/4 % " 1949, II "	17.000.000,-	
" " " " 1 3/4 % " 1949, III "	50.000.000,-	
Kortsiktig banklån	20.109.059,47	293.589.059,47

x) Lånet er stort 40 mill. kr., herav i egen beholdning kr. 26.520.000,-.

Statskassens andel av støtte til boligbygging m.v.

Overført fra 1948	kr.	12.778.866,42
Mottatt i 1949	"	30.000.000,-
		<u>kr. 42.778.866,42</u>

herav medgått til dekning av:

statens 2/3-dels andel av
nedskrivningsbidrag, rente-
rabatt og rentesubvensjon ...kr. 32.966.625,85
samt dekning av samme poster

for fritatte kommuner " 2.581.736,69" 35.548.362,54 " 7.230.503,88

<u>Diverse kreditorer</u>	"	3.037.225,70
Ubetalte takstregninger vedrørende 1949	"	18.958,10
Uopptjent byggelånsprovisjon	"	20.000,-
" " " " på separate konti, Norges Bank, Hammerfest og Vardö	"	38.674,84
Påløpne - ikke forfalne- renter av obligasjonslånene	"	1.213.924,98
Betalte - ikke forfalne- renter av pantelån (forf. 1/1-50 m.v.) "	"	306.361,86

Mottatt fra Statskassen til administrasjonsutgifter utover det beløp som er medgått pr. 31/12-49

Kr. 337.234.694,27

Oversikt over Husbankens forpliktelser i henhold til tilsagte eller bevilgede lån og nedskrivningsbidrag er gitt på omstående side.

Husbank, den 31. desember 1949.
22. mars 1950.

R. Schjøth-Iversen

Jacob Christie Kielland

Johan Hoffmann
adm. direktør

Harald Anstensen
hovedbokholder

Utenom de utbetalte lån og nedskrivningsbidrag har Husbanken pr. 31/12-49 gitt tilsagn om eller bevilget lån og nedskrivningsbidrag til et samlet belöp av kr. 665.109.643,30. Fordelingen av dette belöp på lån og nedskrivningsbidrag er fölgende:

	<u>Lån:</u>	<u>Nedskr.bidr.</u>
Löpande tilsagn etter <u>den endelige husbankordning</u>	kr. 403.117.153,-	kr. 126.527.316,-
(I tilsagnsbelöpet er innbefattet de byggelån som Husbanken har ytet)		
Bevilget v/konvertering etter såvel den midlertidige som endelige ordning.	" 87.449.400,-	" 24.697.500,-
	<u>Kr. 490.566.553,-</u>	<u>Kr.^x) 151.224.816,-</u>
Herav for Finnmark og Nord-Troms	kr. 44.772.073,-	kr. 43.881.046,-
For resten av landet	kr. 445.794.480,-	kr. 107.343.770,-

I tillegg hertil kommer godkjente byggelån etter den midlertidige husbankordning (i.h.t. rundskriv A. 1 av 30. april 1946) til et samlet belöp av kr. 23.318.274,30. Den endelige fordeling av dette belöp på ordinære lån og nedskrivningsbidrag vil först bli fastsatt ved konverteringen.

x) Av de tilsagte og bevilgede, ikke utbetalte nedskrivningsbidrag gjelder tilsammen ca. kr. 55.082.636,-, eiendommer i kommuner som er fritatt for å dekke 1/3-del av ytede nedskrivningsbidrag.

A. Bjørn

ÅRSMELDING

for

DEN NORSKE STATS HUSBANK

1949.

I. På møtet i Husbankens råd 28. april 1949 ble årsberetning og regnskap for 1948 enstemmig godkjent. Melding ble gitt Stortinget i St.meld. nr. 43 (1949).

Av regnskapet for 1949 fremgår at Husbanken ved årets utløp hadde utestående rentebærende pantelån på kr. 298.029.457,27 (utbetalt kr. 300.927.400,- + avdrag kr. 2.897.942,73). Utestående nedskrivningsbidrag utgjorde på samme tid kr. 74.336.280,- (utbetalt kr. 74.476.680,- + innbetalt kr. 140.400,-.) Antall utbetalte lån var 7.665 og antall løpende lån (7.653).

Bankens forpliktelser i henhold til konverteringstilsagn og gitte bevilgninger som ennå ikke var kommet til utbetaling, utgjorde kr. 665.109.643,30, hvorav i henhold til den midlertidige ordning kr. 23.318.274,30 og i henhold til den endelige ordning kr. 641.791.369,-. Det siste beløp fordeler seg med kr. 490.566.553,- på rentebærende lån (herav kr. 44.772.073,- i Finnmark og Nord-Troms og kr. 445.794.480,- i resten av landet) og kr. 151.224.816,- på nedskrivningsbidrag (herav kr. 43.881.046,- i Finnmark og Nord-Troms og kr. 107.343.770,- i resten av landet.)

På byggelån bevilget av Husbanken utestod ved årsskiftet kr. 8.256.763,92 (670 byggelån). Hertil kommer at Norges Banks avdelinger i Hamarfest og Vardø for Husbankens regning hadde utbetalt i byggelån henholdsvis kr. 7.896.123,48 (381 byggelån) og kr. 1.834.970,74 (80 byggelån). Det samlede byggelånsbeløp utgjorde således kr. 17.987.858,14 (1131 byggelån). De byggelån som Norges Bank har ytet, er finansiert av Husbanken ved kontoinnskudd i vedkommende bankavdelinger; pr. 31. desember 1949 innestod tilsammen kr. 10.481.049,17. I byggelånsforskudd til 16 sparebanker var utbetalt kr. 14.947.989,51.

Banken fikk i 1949 6688 søknader om tilsagn om lån til bygg som skulle settes igang. Det kom inn 4285 konverteringssøknader vedkommende ferdige hus hvor banken tidligere hadde gitt lånetilsagn, og 916 konverteringssøknader vedkommende ferdige hus hvor banken ikke hadde gitt lånetilsagn. Det ble innvilget 1551 lånetilsagn i Finnmark og Nord-Troms til bygg med anslagsvis vel 1500 leiligheter foruten endel uthus, og 4356 lånetilsagn i resten av landet til bygg med ca. 9200 leiligheter foruten endel forretningslokaler (særlig i gjenreisningsbyene).

Avdrag og renter på utestående lån gikk i 1949 tilfredsstillende inn. Renteinntekten av pantelån var kr. 4.929.116,73. Husbanken hadde i 1949 et renteoverskudd på kr. 1.096.391,37. Husbankens hovedstyre har med godkjenning av Forsyningsdepartementet besluttet å anvende overskuddet slik at et beløp på kr. 254.687,50 - svarende til $2\frac{1}{2}$ % p.a. av risikofondet - henlegges til risikofondet, at kr. 551.325,- avsettes til agio- og rentereguleringsfondet og at kr. 290.378,87 nyttes til delvis dekning av bankens administrasjons- og takstutgifter, som tilsammen var på kr. 1.744.298,54.

Husbanken hadde ved utgangen av 1949 132 faste og midlertidige funksjonærer, herav ved hovedkontoret 75, ved filialkontoret i Kristiansund 3, ved avdelingskontoret i bodö 6, ved avdelingskontoret for Vestlandet 12, ved avdelingskontoret for Trøndelag 7 og ved avdelingskontoret i Hammerfest 29. Ved Husbankens faste revisjon var ansatt 3 funksjonærer.

Med Finansdepartementets godkjenning er det i 1949 gjennomført nytt lønnsregulativ med virkning fra 1. januar 1948 (regulativet gjennomføres dog i etapper). Det nye regulativ innebærer stort sett at lønningene i Husbanken er innført under de tilsvarende lønnsklasser i statens alminnelige regulativ, med den modifikasjon at det såvidt mulig er gitt kompensasjon for den lengre kontortid i Husbanken. Det er gjennomført omdanning av enkelte stillinger. Merutgiftene kan for budsjettåret 1949/50 anslås til kr. 55.000,-.

Fra 1. desember 1949 overtok tidligere kontorsjef ved Husbankens avdeling i Hammerfest Leif Saunes stillingen som avdelingsdirektør samme sted. Reidar Müller som hadde vært midlertidig konstituert i stillingen, overtok fra samme tidspunkt stillingen som kontorsjef ved avdelingen i Bergen.

Husbanken hadde pr. 31/12-1948 tatt opp ihendehaverobligasjonslån for 50 mill. kroner. I 1949 har Husbanken tatt opp disse innlån:

pr. 1/2 1949, $2\frac{1}{2}$ % 1949, serie I, løpetid 25 år, avdragsfritt i 5 år, deretter $1\frac{1}{2}$ % avdrag pr. år i de følgende 20 år, ved utløpet av hvilken tid de gjenstående 70 % tilbakebetales i sin helhet. Amortisasjon ved loddtrekning og/eller oppkjøp kr.	60.000.000,-
pr. 1/2 1949, $1\frac{3}{4}$ % 1949, serie I, løpetid 12 år, fast lån uten avdrag "	13.480.000,- ¹⁾
pr. 15/6 1949, $2\frac{1}{2}$ % 1949, serie II, løpetid 30 år, avdragsfritt i 2 år, avdrags deretter i 28 år i annuiteter, amortisasjon bare ved loddtrekning "	83.000.000,-
pr. 15/6 1949, $1\frac{3}{4}$ % 1949, serie II, løpetid 12 år, avdragsfritt i 2 år, avdrags deretter i 10 år i annuiteter, amortisasjon bare ved loddtrekning "	17.000.000,-
	Transport	kr. 173.480.000,-

1) Rånet er på 40 mill. kroner, hvorav Husbanken ved utgangen av 1949 hadde i egen beholdning kr. 26.520.000,-.

Transport	kr. 173.480.000,-
pr. 1/10 1949, 1 3/4 % 1949, serie III, løpetid 12 år, avdragsfritt i 2 år, avdras deretter i 10 år i annuiteter, amortisasjon bare ved loddtrekning	" 50.000.000,-
	<hr/> kr. 223.480.000,- <hr/>

Lånene er overtatt til pari kurs av aksjebanker, sparebanker, livsforsikringsselskaper og en del offentlige fonds, unntatt 1 3/4 % lånet 1949, serie III, som ble solgt av Husbanken gjennom fondsmeglere.

Ved årsskiftet 1949/50 hadde Husbanken dessuten tatt over banklån til 20 mill. kroner med løpetid 6 måneder og til 1/2 % rente p.a.

I november 1949 innbød Husbanken aksjebankene, sparebankene og forsikringsselskapene til å tegne obligasjoner i et nytt lån pr. 15. februar 1950 for et samlet beløp av 70 mill. kroner. Det var anledning til etter fritt valg å annelde tegning i følgende to låneserier:

- a. 2 1/2 % 1950, serie I, løpetid 30 år, avdragsfritt i 2 år, hvoretter lånet avdras i de følgende 28 år i annuiteter, amortisasjon ved loddtrekning og/eller oppkjøp.
- b. 2 1/2 % 1950, serie II, løpetid 25 år, avdragsfritt i 5 år, og deretter 2 % avdrag pr. år i 20 år, ved utløpet av hvilken tid de gjenstående 60 % tilbakebetales i sin helhet. Amortisasjon bare ved loddtrekning.

Disse lånene ble fulltegnet med 18 mill. kroner i 30-års lånet og 52 mill. kroner i 25-års lånet, tilsammen 70 mill. kroner,

I møte i Husbankens råd den 28. april 1949 fremsatte stortingsmann Bae, Kristiansund, dette forslag: "Rådet vil henstille til styret i størst mulig utstrekning å sikre seg innlån hvis løpetid svarer til utlånene." Forslaget ble enstemmig vedtatt. Under ordskiftet ble det presisert at det ikke var hensikten med forslaget å binde styrets handlefrihet, men at det bare var ment som en henstilling som styret ble oppfordret å følge så langt det fant det praktisk og riktig.

I en skrivelse til Finansdepartementet av 2. november 1949 redegjorde Husbanken for forskjellige spørsmål vedrørende forholdet mellom Husbankens innlån og utlån. I denne skrivelser gikk en bl.a. nærmere inn på spørsmålet om hvilke innlansformer som Husbanken fortrinnsvis burde nytte. Det ble pekt på at husbankloven ikke forutsetter full kongruens mellom innlån og utlån. Det har vært forutsetningen at banken - for å kunne holde en forholdsviss lav utlånsrente - skal kunne operere med forskjellige innlånstyper alt etter obligasjonsmarkedets stilling til enhver tid. Styret var dog enig med rådet i at det ville være i Husbankens interesse i størst mulig utstrekning å oppta lån med lang løpetid og med avdragsvilkår som mest mulig svarer til avdragene på bankens utlån.

Husbankens skrivelse av 2. november 1949 har bl.a. vært forelagt for Norges Bank, som i brev av 7. januar 1950 har uttalt at det er enig i rådets uttalelse. Finansdepartementet har i brev av 10. februar 1950 uttalt at det har merket seg hva Husbanken uttaler om bankens innlånsvirksomhet. Valg av lånetyper m.v., bør som hittil skje etter bedømmelsen av forholdene til enhver tid.

Forskriftene om Husbanken av 19. mai 1947 med senere endringer bestemmer i § 4 at når lån ytes til den vanlige rentefot, er Husbanken bundet til denne rente i 25 år. I § 5 bestemmes det at Husbanken er bundet til de fastsatte ordinære avdragsvilkår i 40 år for mur- og betonghus og i 30 år for trehus, begge deler regnet fra lånets utbetaling. Ved utløpet av disse frister har banken adgang til å fastsette nye avdragsvilkår og treffe bestemmelse om lånets gjenværende løpetid. I ovennevnte skrivelse til Finansdepartementet av 2. november 1949 foreslo Husbankens styre at rentebindingen burde settes ned fra 25 til 15 år, og at avdragsbindingen også burde settes ned til 15 år for alle slags hus. I begrunnelsen for dette forslag ble det pekt på at Husbankens låntakere er interessert i at rente- og avdragsvilkårene er fastlåst for et lengere tidsrom, slik at det kan kalkuleres med bestemte utgifter til renter og avdrag. Når en skal ta standpunkt til for hvor langt tidsrom rente- og avdrags-satsen bør være bundet, må en mot denne låntakerinteresse veie den risiko for rentetap for Husbanken og for staten som følger med rente- og avdragsbindingen. Som nevnt foran forutsetter husbankloven ikke at det skal være full kongruens mellom innlån og utlån, men når banken i noen utstrekning må ta opp nye innlån for å betale avdrag på tidligere innlån, og utlånsrenten er bundet, vil det foreligge en viss risiko for rentetap i tilfelle rentenivået skulle stige. Denne rentetapsrisikoen øker bl.a. med lengden av rente- og avdragsbindingen. En særlig lang rente- og avdragsbinding innebærer en betydelig risiko for rentetap. Dette forhold vil samtidig føre til at jo lengere rente- og avdragsbinding som er fastsatt, jo mindre fritt vil banken kunne operere med forskjellige innlånstyper. Det fremholdes videre at Husbanken med de erfaringer en hittil har høstet med hensyn til innlånsmulighetene, er blitt stående ved at rentebindingen ikke bør overstige 15 år fra utbetalingen av lånet, idet en slik rentebindingsperiode må sies å tilfredsstille alle rimelige hensyn til låntakernes interesser. Også avdragsbindingen bør samtidig settes ned til 15 år. I betraktning av at det etter krigen er kommet i bruk såvidt mange uprøvede byggemetoder som tilfelle er, slik at bare erfaring kan vise hvor holdbare de hus er som bygges etter disse metoder, er det ikke tilrådelig at avdragssatsen låses fast for et lengere tidsrom. Det vil også by på store fordeler at Husbanken vil kunne ta standpunkt til reguleringen av såvel rente- som avdragsvilkårene for et utlån på samme tidspunkt.

Forsyningsdepartementet har i brev av 22. februar 1950 etter samråd med Finansdepartementet og Norges Bank uttalt at det er enig i Husbankens forslag om nedsettelse av rente- og avdragsbindingen til 15 år, og forslag om dette vil bli fremsatt for det ordinære rådsmötet våren 1950.

I skrivelse til Forsyningsdepartementet av 17. september 1949 foreslo Husbanken at det skulle stilles opp et budsjett for Husbankens innvilgning av lånetilsagn i kalenderåret 1950. En begrunnet dette med at det måtte være ønskelig at Husbankens utlånsvirksomhet ble stilt inn i en samlet plan for landets penge- og kreditthusholdning, bl.a. for å sikre at de innlån som Husbankens lånetilsagn forutsetter, til en hver tid kan passes best mulig inn på kredittmarkedet. Det ville derfor være naturlig å innarbeide Husbankens innlånsbudsjett i nasjonalbudsjettet. Husbanken gjorde i denne forbindelse nærmere rede for hvordan en på det daværende tidspunkt så på behovet for utlån fra Husbanken i 1950 under forutsetning av at gjenreisningen og boligbyggingen skulle kunne finansieres i den utstrekning som hittil hadde vært forutsetningen. En anmodet departementet om å ta standpunkt til det fremlagte forslag, idet en ville betrakte det godkjente budsjett som et direktiv for Husbankens utlånsvirksomhet. Forutsetningen måtte selvsagt være at en når som helst kunne ta opp spørsmålet om en mulig omlegging av budsjettet. På denne henvendelsen til Forsyningsdepartementet har en ikke mottatt noe svar.

III. Som nevnt i årsmeldingen for 1948 spurte Husbanken i desember 1948 de kommuner som betaler sin andel av nedskrivningsbidrag om de ønsket noen endring i gjeldende satser for nedskrivningsbidrag, idet en pekte på at det nærmest var en nedjustering av satsene en hadde for öye. Det kom svar fra snaut halvparten av de kommuner som ble spurt. De aller fleste ønsket satsene for nedskrivningsbidrag opprettholdt som för, bare noen få ønsket endringer enten oppover eller nedover. I 1949 har en arbeidet videre med denne saken. Resultatet er blitt at en med virkning for saker som kommer inn til Husbanken 16. mars 1950 eller senere har saßt ned satsen for nedskrivningsbidrag i omtrent halvparten av de kommuner som ikke för hadde laveste sats. Reduksjonen er i de fleste tilfelle kr. 10,- pr. m² golvflate. For noen få kommuner er satsene satt opp, vesentlig kommuner i Troms og den nordligste delen av Nordland der en har ment at satsene fra för var noe lave sammenliknet med resten av landet. Etter disse justeringer er det bare noen forholdsvis få kommuner hvor nedskrivningsbidraget er så höyt som kr. 8.000,- pr. leilighet, nemlig de tre störste byene med nærmeste omegn, Drammen, noen utpreget krigsskadelidte byer og noen byer i Nord-Norge, de siste også i et par tilfelle med nærmeste omegn. Finnmark og Nord-Troms er foreløbig holdt utenfor justeringen, men det har vært arbeidet med spørsmålet om en viss justering også i disse distrikter. Når Husbanken har funnet det riktig med en slik forsiktig nedregulering av satsene for nedskrivningsbidrag, er det dels fordi det

i enkelte tilfelle helt fra begynnelsen av kan ha vært et mindre heldig forhold mellom noen kommuner innbyrdes, dels fordi den omkostningsøkning som har hatt sammenheng med vanskelige forsyningsforhold etter krigen nå mange steder er vesentlig redusert, og endelig fordi det i en del kommuner har sett ut til at satsene har vært noe rommelige, slik at de kan ha oppmuntret til bygging av eneboliger og store leiligheter i større utstrekning enn det nasjonaløkonomisk og boligpolitisk kan anses riktig.

Husbanken har i 1949 fortsatt arbeidet med å få kommunene og byggherrene til å gå inn for økonomiske boligtyper. En har således understøttet de bestrebelses som har vært gjort fra Stortingets og Boligdirektoratets side for å begrense maksimumsstørrelsen av leiligheten, jfr. stortingsvedtak av 5. april 1949 med henstilling til Regjeringen om å overveie et midlertidig forbud mot bygging av leiligheter på mer enn 100 m^2 brutto golvflate uten spesiell tillatelse. En har henstilt til kommunene i høyere grad enn hittil å gå inn for bygging av flerfamiliehus, for på denne måten å begrense husleiene og kommunenes utgifter til vei, vann og kloakk og for at antall leiligheter som produseres kan bli størst mulig. At disse henstillinger har vært påkrevd fremgår klart av Husbankens statistikk for 1949. I byene har Husbanken gitt lånetilsagn til langt flere eneboliger i 1949 enn i 1948, og eneboligene har økt vesentlig mer i antall enn tomannsboligene. Samtidig synes det riktignok å være skjedd en viss overgang til hus med flere enn to leiligheter. Gjennomsnittsstørrelsen for eneboliger er heller ikke gått ned selv om det er blitt færre eneboliger i de øverste størrelsesgrupper (over 115 m^2 , respektive over 130 m^2). Når bestrebelsene på å stimulere byggingen av de mest økonomiske boligtyper ikke har ført til større resultater i 1949, er årsaken den at de fleste bygg som ble satt i gang dette året, var planlagt tidligere. Det synes heller ikke som de lokale forsyningsmyndigheter har vært så raske til å støtte opp om disse bestrebelses som ønskelig kunne være. En kan imidlertid regne med at det i 1950 blir både relativt færre eneboliger og mindre gjennomsnittsstørrelse på eneboligene.

I rundskriv K. 12 av 11. juli 1949 om forenkling av utstyrsstandarder i hus som søkes finansiert i Husbanken, har en pekt på en rekke aktuelle tiltak for å begrense kostnadene til utstyr og innredning.

Husbankens renterabattordning for låntakere (og deres leieboere) med flere uforsørgede barn var ved utgangen av året gjennomført i 39 kommuner (19 byer og 20 herreder). I disse 39 kommuner faller ca. 60 % av Husbankens lånemasse og ca. 50 % av antall leiligheter som banken har gitt lån eller tilsagn om lån til, alt utenom Finnmark og Nord-Troms.

I rundskriv til kommunene K. 13 av 15. juli 1949 om samarbeidet mellom de forskjellige lokale instanser som har med byggesaker å gjøre, har en

pekt på en rekke praktiske problemer som bør løses for å forenkle saksbehandlingen lokalt, slik at lånesakene kan bli ekspedert så greit og hurtig som mulig.

Som det vil fremgå av regnskapstallene for 1949 har Husbanken hatt en meget stor og økende virksomhet i dette året. Dette henger i første rekke sammen med at det i 1949 er satt i gang et meget stort antall boligbygg. Alle Husbankens kontorer og avdelinger har derfor i det forløpne år hatt en meget stor arbeidsbyrde.

Avdelingen i Hammerfest har også i 1949 måttet fortsette med å finansiere gjenreisningsbygg (boliger og uthus) på jordbrukseiendommer i Finnmark og Nord-Troms. Arbeidet med konverteringen av tidligere lånetilsagn er nå kommet i god gang også ved denne avdelingen. Det er truffet en fast ordning med hensyn til byggelånsforskudd til lokale banker.

Som vedlegg til årsregnskapet for 1949, som avlegges samtidig, følger en fullstendig oversikt over Husbankens lån og nedskrivningsbidrag i alle landets kommuner.

Husbankens statistikk for 1949 over byggekostnader, husleier, størrelsen av lån og nedskrivningsbidrag, byggenes størrelse og egenskaper m.v. vil foreligge om kort tid og vil da bli oversendt til departementet.

Oslo, den 1. januar/22. mars 1950.

I hovedstyret for DEN NORSKE STATS HUSBANK

Gabriel Moseid Karl Gundersen Reidar Schjøth Iversen Jacob Christie Kielland

Johan Hoffmann.
Adm. direktør